

Rodna Gruda

V Sloveniji je preveč nezadovoljstva in apatije

Slovenia Teeming With Dissatisfaction and Apathy

Objavljeno dne/Published on: 04.09.2013

Avtor članka/Article Author: Blanka Markovič Kocen, foto: arhiv M. O.

Maja Ogorevc je kot »turistka z namenom« odkrila Kanarske otoke in si jih, sita slovenskih zim, mraza in megle, pred poldrugim letom izbrala za svojo drugo domovino. V Fuerteventuro, enega od šestih naseljenih Kanarskih otokov, se je, pravi, zaljubila na prvi pogled. Zveni preprosto?

Maja Ogorevc discovered the Canaries as a tourist and being fed up with all the winters, snowy and foggy days in Slovenia, she decided to move there. She fell in love with Ferteventura, one of the largest inhabited islands in the Canaries at first sight. Does it sound simple?

Maja Ogorevc: »Sita sem bila predvsem slovenskih zim, ki so se mi zdele vse daljše in hladnejše, zato sem si želela nekam na toplo. Nekam, kjer ni megle, kjer nas vse leto greje sonce, in kjer življenje teče v drugačnem ritmu.«

Kanarski otoki niso območje, kamor bi se Slovenci veliko izseljevali. Zakaj si se odločila za to, na nek način eksotično območje?

Ne bi ravno rekla, da so Kanarski otoki eksotika, saj so del Španije in s tem EU. Res pa je, da so geografsko precej bližje Afriki in se morda zato zdijo zelo daleč, tako da niso ravno običajni cilj Slovencev, ki se izselijo v tujino. Sama sem Fuerteventuro izbrala zaradi obojega. Ker je del EU, torej še vedno precej blizu Slovenije, ampak hkrati tudi dovolj južno, da ima tudi pozimi veliko sonca in toplote.

Kaj je botrovalo odločitvi, da zapustiš domovino?

Rekla bi, da je šlo predvsem za splet okoliščin. Čeprav sem že prej razmišljala o tujini, zdaj prvič v življenju nisem bila vezana na partnerja, službo in tako naprej. Očitno nisem bila zrela za takšno odločitev. Nekako se mi je zdaj vse tako »poklopilo«, da je šlo. Sita sem bila predvsem slovenskih zim, ki so se mi zdele vse daljše in hladnejše, zato sem si želela nekam na toplo. Nekam, kjer ni megle, kjer nas vse leto greje sonce in kjer življenje teče v

drugačnem ritmu.

Si se odpravila v neznano ali si vnaprej poiskala kakšno pomoč?

Za ta otok sem se odločila na podlagi priporočil prijateljice, vendar sem ga seveda tudi prej dvakrat obiskala kot turistka. Oziroma kot turistka z namenom. Čeprav je pokrajina povsem drugačna od Slovenije, je šlo za ljubezen na prvi pogled. Pri ljudeh, ki sem jih spoznala tu, sem se pozanimala, kako je živeti tukaj, kako je s službami, kako z uradnimi dokumenti za tujce.

Za kaj vse si morala poskrbeti pred odhodom in kdaj je to bilo?

Na Fuerteventuri živim leto in pol. Največ težav je bilo z logistiko, kam s stvarmi, ki jih imam. Nekaj sem jih odnesla s seboj, nekaj podarila, oddala ali pa pustila pri družini oziroma prijateljih. Zimskih oblačil mi, na srečo, ni bilo treba nositi s seboj. Ker nisem vedela, za koliko časa odhajam in kako se bo razpletlo, sem obdržala stalno prebivališče v Sloveniji, še vedno plačujem zdravstveno zavarovanje in podobno. Ker kaže, da se še ne bom kmalu vrnila, zdaj razmišljam, da bi s tem prekinila.

Kakšni so bili prvi vtisi in kje si se naselila?

Preselila sem se v Corralejo, turistično mestece na severu otoka. Ker tukaj živijo ljudje vseh narodnosti, je družba zelo odprta in hitro najdeš prijatelje. Samo v vili, kjer živim, smo nastanjeni Nemka, Italijan, Francozinja in jaz. Tako da se tu odlično počutim.

S čim se ukvarjaš?

Večina služb je povezanih s turizmom in tudi sama delam v hotelih. In sicer za mednarodno podjetje, ki se ukvarja s promocijo krem za zaščito pred soncem. Nekaj, kar tukaj potrebujejo vsi.

Kako sicer poteka tvoj običajen delovni dan?

Všeč mi je, da ne delam v pisarni in nimam stalnega urnika. Ta je okviren in odvisen predvsem od tega, kdaj so turisti ob bazenih. Običajno delam pet do šest ur na dan, šest dni na teden. Sem precej samostojna, seveda pa je tudi višina zaslužka odvisna od vloženega truda.

Kakšno je življenje na Kanarskih otokih, kdo so njihovi prebivalci? Ali si naletela na kakšnega Slovenca?

Življenje je precej bolj umirjeno, saj gre za majhen otok z malo prebivalci. Lahko govorim seveda za Fuerteventuro, kjer živim, Tenerifi ali Gran Canaria, na primer, sta bolj poseljena in tudi bolj turistična. V Corraleju ni veliko domačinov, saj se je kraj usmeril v turizem in tu najdemo ljudi z vsega sveta. Nekaj je tudi Slovencev. Z določenimi se poznamo in kdaj spijemo kakšno kavo ali pivo skupaj.

Kakšen je standard ljudi?

Kot sem že omenila, se tukaj skoraj vsi ukvarjajo s turizmom. Standard je nižji kot v Sloveniji, čeprav trenutno nekako ne vidim primerjave. Lahko primerjam le svoj zaslužek, prej in zdaj. Tu so stroški življenja nižji, preživi se s precej manj denarja. Se pa tudi standard niža. Na splošno bi rekla, da se pozna kriza in veliko poslov propada, ker se vse več gostov odloča za »all inclusive« počitnice in se ves čas zadržujejo v hotelih.

Kaj te je najbolj očaralo?

To je pa zelo preprosto povedati. Narava. Neverjetna obala in plaže, čudovito čisto morje vseh odtenkov modre in zelene. Vsak dan znova, ko se zazrem v valove, se ne morem načuditi, kako lepo je.

Je kaj takega, kar te v novi domovini moti?

Seveda se najdejo stvari, nad katerimi nisem najbolj navdušena. Včasih me ujezijo lokalne uradne institucije s pregovorno otoško ležernostjo in povsem svojo logiko. Majhnost otoka se pozna tudi pri izbiri dogodkov, kulturnih, športnih in podobno. Tako da nam je včasih malce dolgčas.

Pišeš tudi svoj blog - kaj sporočaš bralcem in zakaj si se odločila za to obliko komunikacije?

Blog zadnje čase malo zanemarjam, je bil pa v prvi vrsti namenjen prijateljem, da lahko spremljajo moje življenje tu. Ko sem se odselila, je veliko ljudi zanimalo, kaj počnem, tako da mi ni bilo treba vsakemu posebej razlagati, kako sem. Opisujem predvsem svoje življenje in otok, delim pa tudi občutke, ki so bolj osebne narave. Zato je blog napisan v pogovornem jeziku, ker gre za moja razmišljanja. Kot sem dejala, se moram spet spraviti k pisanju, če koga zanima, ga najde na <http://misuenosoleado.wordpress.com/>.

Na blogu opisuješ tudi srečanje s »podivjano« naravo. Nam lahko opišeš, kaj se je zgodilo?

Utonila mi je prijateljica. Čeprav je bila dobra plavalka in je poznala plažo, jo je zgrabil tok. Še danes ni točno jasno, kaj je bilo, ampak saj ni pomembno. Njena smrt me je prizadela in zavedla sem se, kako hitro se lahko zgodi kaj takega. Zato sem se odločila napisati, da moramo spoštovati naravo in njeno moč.

Kako pogosto prideš domov, v Slovenijo, in ob kakšnih priložnostih?

Do zdaj sem bila na obisku dvakrat, decembra lani za dva tedna in junija letos za teden dni. Decembra ker je bil že čas, da sem šla po letu dni v tujini pozdravit družino in prijatelje, letos pa sem se odločila iti prej, ker je bil zimski obisk prevelik temperaturni šok. No, šalo na stran, izven glavne sezone grem lažje na dopust, zdaj bo v hotelih gneča in veliko dela.

Kako premaguješ domotožje?

Grem na skype in pokličem družino ali prijatelje, tukaj se dobim s Slovenci ali pa poslušam glasbo. Če povem po pravici, z izjemo družine in prijateljev Slovenije zaenkrat niti ne pogrešam zelo. Zdi se mi, da je v družbi vse več nezadovoljstva, pa tudi apatije. Všeč mi je preprosto življenje tu, predvsem pa prijaznost in odprtost ljudi. Pa seveda morje in sonce.

